ШАИР М. СЕЈИДЗАДӘНИН АНА

УШАГЛАРЫН ДОСТУ

«Һәр шејин тәзәси, достун көһнәси» —дејибләр. Анадан олмасынын әлли иллијини гејд етдијимиз, ушагларын дәрин мәһәббәтини газанмыш Мир Меһди Сејидзадә мәним белә көһнә достларымдан биридир. Анҹаг бу достлуг бош јердән јаранмамышдыр. Бизим һәм тәбиәтимиз бир-биринә јахын олмуш, һәм дә сечдијимиз сәнәт.

Мир Меһди Сејидзадә илә мән бир ушаг јазычысы кими таныш олмушам. Бу о дөврләр иди, ушаг әдәбијјаты илә, демәк олар ки, һеч кәс мәшғул олмурду. Белә бир дөврдә мән Мир Меһдијә раст көлдим, онун ушаг әдәбијјаты саһәсиндә чалышмасыны алгышлајанлардан бири олдум. Ушаг әдәбијјатына мәһәббәти вә бу саһәдәки илк мүвәффәгијјәтләрилә о, јаваш-јаваш охучуларын, ичтимаијјәтин нәзәрини ҹәлб етмәјә башлады. Чох кечмәди ки, ушаглар Мир Меһди Сејидзадәнин «Нәркиз», «Гызыл гуш», «Ајаз» кими п'есләринә тамаша етдиләр. Мән Кәнҹ Тамашачылар Театрында чалышдығым заман һәмин п'есләрин тамашачылар тәрәфиндән нечә һәрарәтлә гаршыланмасынын, алгышланмасынын шаһиди олмушам. Бу әсәрләри ҹаван шаир Кәнҹ Тамашачылар Театрынын репертуарында орижинал әсәрләрин олмадығы, јахуд чох аз олдуғу дөврдә јазмышды. Сејидзадә Азәрбајҹан совет ушаг драматуркијасынын пионеридир.

Сејидзадәнин ушаг әдәбијјаты саһәсиндә өзүнә мәхсус мөвге тутмасында чалышганлығы, ишкүзарлығы, сәнәтинә мәһәббәти чох бөјүк рол ојнамышдыр. Онунла Азәрнәшрдә бир јердә ишләдијимиз заман әдәбијјата нә гәдәр мәфтун бир инсан олдуғуну көрдүм.

Мир Меһди Сејидзадәнин өз әсәрләрилә охучуларын гәлбинә јол тапмасынын бир сирри дә онун ушаглара дәрин мәһәббәт бәсләмәси, онларын һәјат вә мәишәти, дүшүнҹә вә зөвгү илә јахындан марагланмасы олмушдур.

Артыг ушаг әдәбијјаты ҹәбһәсиндә фәалијјәт көстәрән чох исте'дадлы бир нәсил вардыр. Әдәбијјатын бу мәс'ул саһәсиндә Г. Мусаев, М. Дилбази, Ю. Әзимзадә вә бир сыра башга кәнҹ јазычылар чалышырлар. М. Сејидзадә бу јазычыларла чијин-чијинә кедәрәк балаларын јени руһда тәрбијә олунмасына хидмәт едән әсәрләр јарадыр.

Мир Меһди Пушкинин ушаглара мәхсус бир нечә нағылыны, Крыловун тәмсилләрини, Өмәр Хәјјамын мәшһур рүбаиләрини Азәрбајҹан дилинә тәрҹүмә етмишдир. Сејидзадәнин тәрҹүмә јарадычылығы да әдәбијјатымызда бөјүк мөвге газанмышдыр. Шејх Низамидән тәбдил етдији «Искәндәрин бујнузу вар» поэмасы ҹаванларымызын дәрин һәвәслә охудуглары әсәрләрдәндир. Онун һәлә әлли јашы тамам олур. Көләҹәкдә гызғын јарадычылыг илләри вардыр. Биз әминик ки, М. Сејидзадә бундан сонра даһа бөјүк еһтирасла јарадычылыг ишинә гошулаҹагдыр. Дөвләтимизин, халгымызын она көстәрдији е'тимад, шаирдә јени јарадычылыг арзулары доғураҹагдыр. Ичтимаијјәтимиз истәкли шаиринин 50 иллик јубилејини кечирмәјә һазырлашыр. Биз дә она ҹансағлығы вә узун өмр арзу едирик. Күн о күн олсун ки, әсәрләрилә тәрбијә етдији ҹаванлар онун көләҹәк јубилејләрини кечирсинләр.

Јаша, истәкли шаиримиз!
Јаша, көһнә достум, јаша, мин јаша!

Абдулла ШАИГ